

חוק הזכות לעבודה בישיבה, התשס"ז-2007*

הגדרות

1. בחוק זה –

"הסכם קיבוצי" – כמשמעותו בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957¹;

"הפסקה בעבודה" – הפסקה שהעובד זכאי לה מכוח דין, הסכם קיבוצי, חוזה עבודה או נוהג במקום העבודה;

"מושב לעבודה" – מושב במצב תקין בעל משענת גב, מותאם בצורתו, במבנהו ובממדיו לעובד ולעבודה המבוצעת, וכן הדום שעליו יוכל להשעין את רגליו בנוחות, אם אין הוא יכול לעשות כן בלי הדום;

"מקום עבודה" – מקום שנעשית בו עבודה לצורכי עסק, משלח יד או שירות ציבורי, למעט מקום שהוראות סימן ד' בפרק ד' לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל-1970², חלות לגביו;

"השר" – שר התעשייה המסחר והתעסוקה.

2. עבודה בישיבה מעביד יעמיד לרשות עובד במקום העבודה מושב לעבודה ולא ימנע מעובד ישיבה במהלך העבודה, אלא אם כן הוכיח המעביד שביצועה הרגיל של העבודה אינו מאפשר ישיבה.

3. בלי לגרוע מהוראות סעיף 2, מעביד יעמיד לרשות העובדים במקום העבודה כיסאות או ספסלים מתאימים, בעלי משענת גב, במספר מספיק ובמצב תקין, לישיבה בעת הפסקה בעבודה.

4. (א) לבית הדין לעבודה תהא סמכות ייחודית לדון בהליך אזרחי בשל הפרת הוראות סעיפים 2 ו-3, והוא רשאי:

(1) לפסוק פיצויים, אף אם לא נגרם נזק של ממון, בשיעור שייראה לו בנסיבות הענין;

(2) ליתן צו מניעה או צו עשה לתיקון ההפרה.

(ב) (1) מצא בית הדין לעבודה כי נתבע הפר את הוראות סעיפים 2 או 3, רשאי הוא לחייב את המפר בתשלום פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 20,000 שקלים חדשים; ואולם רשאי בית הדין לעבודה לפסוק פיצויים לדוגמה בסכום שלא יעלה על 200,000 שקלים חדשים, בהתחשב בחומרת ההפרה או בנסיבותיה.

(2) אין בהוראות פסקה (1) כדי לגרוע מזכותו של עובד לפיצויים או לכל סעד אחר לפי כל דין, בשל אותה הפרה; ואולם בית הדין לעבודה לא יפסוק פיצויים לפי אותה פסקה, בתובענה ייצוגית כמשמעותה בחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006³.

(ג) הסכומים הנקובים בסעיף זה יעודכנו ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד החדש לעומת המדד הבסיסי; לענין זה –

* התקבל בכנסת ביום כ"ו בשבט התשס"ז (14 בפברואר 2007); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעת חוק הכנסת – 120, מיום ל' בחשון התשס"ז (21 בנובמבר 2006), עמ' 11.

¹ ס"ח התשי"ז, עמ' 63.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 16, עמ' 337.

³ ס"ח התשס"ו, עמ' 264.

“המדד החדש” – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון;
 “המדד הבסיסי” – המדד שפורסם בחודש שלפני תחילתו של חוק זה;
 “מדד” – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

5. תובענה בשל הפרת הוראות סעיפים 2 או 3 יכול שתוגש בידי – זכות תביעה (1) העובד;
- (2) ארגון העובדים היציג באותו מקום עבודה, ובאין ארגון עובדים כאמור – ארגון העובדים היציג באותו ענף או ארגון עובדים שהעובד חבר בו;
- (3) ארגון העוסק בזכויות בעבודה, ובלבד שהעובד הסכים לכך.
6. חוק זה בא להוסיף על זכותו של עובד מכוח דין, הסכם קיבוצי, הסדר קיבוצי, חוזה שמירת זכויות עבודה או נוהג ולא לגרוע ממנה.
7. הוראות חוק זה יחולו, לענין מעביד ועובד, על מעסיק בפועל ועל עובד של קבלן כוח אדם המועסק אצל מעסיק בפועל; בסעיף זה, “מעסיק בפועל” ו”קבלן כוח אדם” – כהגדרתם בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ”ו–1996.⁴
8. לענין חוק זה, דין המדינה כדין כל מעביד אחר. דין המדינה
9. השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, לאחר התייעצות עם ארגוני עובדים וארגוני מעבידים שלדעת השר הם נוגעים בדבר ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו.
10. בחוק תובענות ייצוגיות, התשס”ו–2006, בתוספת השניה, בפרט 10(2), אחרי “סעיף 6א לחוק שכר מינימום, התשמ”ז–1987” יבוא “תביעה של עובד בעילה לפי סעיפים 2 ו-3 לחוק הזכות לעבודה בישיבה, התשס”ז–2007”.⁵
11. תחילתו של חוק זה שישים ימים מיום פרסומו. תחילה

אליהו ישי
 שר התעשייה המסחר והתעסוקה

אהוד אולמרט
 ראש הממשלה

דליה איציק
 יושבת ראש הכנסת

דליה איציק
 ממלאת מקום נשיא המדינה

⁴ ס”ח התשנ”ו, עמ’ 201.

⁵ ס”ח התשס”ז, עמ’ 128.